

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto : \$6.00
Za pol leta : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 241. — ŠTEV. 241.

NEW YORK, MONDAY, OCTOBER 15, 1934. — PONEDELJEK, 15. OKTOBRA 1934

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

MALA ANTANTA BO OBTOŽILA ITALIJO UMORA

ITALIJA IN MADŽARSKA STA PODPIRALI HRVAT TERORISTE TER DALI POVOD ZA UMOR

Obtožba bo dvignjena pred Ligo narodov. — Uničenje Jugoslavije, Romunske in Čehoslovaške je bil baje cilj italijansko-madžarske zveze. — Hrvatska teroristična organizacija "Vstaši" je dobivala moralno in materialno podporo od italijanske vlade.

PARIZ, Francija, 13. oktobra. — Zunanji ministri držav Male antante (Jugoslavije, Čehoslovaške in Romunske) se bodo po pogrebu kralja Aleksandra v četrtek sestali v Beogradu ter uveljavili odredbe za zatrtje balkanskih terorističnih organizacij.

Osebe, ki so v tesnem stiku s čehoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem, so mnenja, da bo Malo antanta zahtevala posebno zasedanje Lige narodov ter pri tej priliki obtožila Madžarsko in Italijo, da sta bodisi direktno ali indirektno zakrivili umor jugoslovanskega vladarja.

Državniki Male antante bodo skušali dokazati, da sta Italija in Madžarska moralno in materialno podpirali vsako gibanje, čijega svrha je bila uničenje Čehoslovaške, Romunske in Jugoslavije.

Jugoslovani zatrjujejo, da sta na jugoslovanskem ozemlju dve zarotniški gnezdi, eno tako gnezdo je pa na Madžarskem. Iz madžarskega gnezda so bili poslati teroristi v Marseilles, kjer so odpravili svoje kravno delo.

Hrvatska teroristična organizacija "Vstaši" je v službi tistih držav, ki skušajo razkosati Jugoslavo ter uničiti ves sistem sedanjih mirovnih pogodb.

PARIZ, Francija, 13. oktobra. — Hrvatska teroristična organizacija "Vstaši" je poslala v Francijo svoje člane — "samomorilce" z naročilom, naj usmrte jugoslovanskega kralja. "Samomorilci" se imenujejo zato, ker je njihovo podjetje tako tvegano, da se skoro v vsakem slučaju z njihovo smrtjo konča. Pred atentatom jim dajo njihovi glavarji novo obleko, nove čevlje in klobuk. To je običajno edino "plačilo", ki so ga deležni.

Obleka atentatorja Kalemema je bila kupljena v neki pariški trgovini. Pri arretiranemu Ivanu Rajiču so dobili račun za njo.

V Franciji arretirana Rajič in Pospišil, sta priznala, da sta pripadala "Vstašem". Obenem s Kalemnom, čigar pravo ime je Rudolf Suk, sta bila poslana na povelje "doktorja" (dr. Paveliča) v Francijo.

Kolikor se je moglo dosedaj dognati, so bile v atentat zapletene sledeče osebe:

— Peter Kaleman, znan tudi po imenu Rudolf Suk, morilec Aleksandra in Barthoua.

Neka mlada lepotica po imenu Marija Vjodroh.

Ivan Rajič in Zvonimir Pospišil sta bila arretirana v Franciji. Prvi je znan tudi po imenu Vladislav Beneš in Josip Sever, drugi pa pod imenom Jaroslav Novak in Istvan Ingár.

Egon Kramer, znan pod imenom Egon Kvaternik, in neki Calny sta pobegnila.

Dr. Ante Pavelič velja za voditelja "Vstašev".

Gustav Perec je poveljeval emigrantskemu taborišču v Janki Puzsti na Madžarskem ter je vadil zarotnike v orožju.

Aretirana Rajič in Pospišil sta najprej odločeno tajila vsako krvido, po dolgotrajnem zasliševanju sta pa priznala, da sta bila člana "Vstašev".

Francoske oblasti so mnenja, da "doktor", o katerem govore arretiranci, ne more biti nihče drugi kot dr. Ante Pavelič.

Dr. Pavelič se mudi večinoma v Italiji, kjer načeluje tabor hrvatskih emigrantov, ki se z vednostjo italijanske vlade vežbajo v orožju.

Borisa in Karola ne bo pri pogrebu

HAUPTMANN BO NAGLO IZROČEN

Ako izgubi borbo proti izročitvi bo takoj odpeljan v New Jersey. — Sam pravi, da bo oproščen.

Ako bo sodišče izreklo razsodbo proti pritožbi Bruna Richarda Hauptmanna, ga bodo truperji, ki se bili poslani iz New Jersey, tako odpeljali iz sodniške dvorane v ječo Hunterdon okraja, kjer bo stavljén pred sodišče pod obdolžbo, da je odvedel in umoril Lindberghovega sina leta 1932.

Hauptmannov zagovornik J. M. Fawcett bo sicer mogel izročitev zavleči, da bi se pritožil pri prizivnem sodišču, kot je že obljubil, toda oblasti države New Jersey so umenja, da se ne bo odločil za ta korak, kajti stroški bi bili preveliki.

Javni obtožitelj Hunterdon okraja Anthony M. Hanek je rekel, da je vse pripravljen, da je vse izročitev, katero

sta podpisala governerja Moore in Lahman, kakor hitro dovoli sodišče v Bronxu.

Zagovornik Fawcett je rekel, da bo poklical sedem ali osem prič iz Hopewell, N. J., in okolice in ravno toliko iz Bronx-a, da pričajo, da Hauptmann ni bil v bližini Lindberghove hiše 1. marca 1932, ko je bil Lindberghov otrok odveden.

Hauptmann sam pravi, da je prepričan, da bo oproščen ob teh obdolžbah, ki sta bili dvignjeni proti njemu, namreč obdolžbe odvedbe in iztirjevanja, ker je prepričan, da bodo briče dokazale, da usodnega

dne ni bil v Hopewellu in tuji ne na Raymond Kopokopalču v Bronxu v oni noči, ko je dr. Condon izročil odkupnino \$50,000.

Hauptmann pravi, da ne ve, kje je njegov prijetelj Izidor Fischel dobil odkupnino, katero

mu je izročil pred svojim odhodom v Nemčijo v decembriu lanskoga leta in kjer je umrl letos v marcu.

Državni pravnik Hauk v Trenton, N. J. pravi, da bo poklical samo sedem prič, ki bo do ovrgla Hauptmannovo

trditev, da 1. marca 1932 ni bil v Hopewellu.

VIHAR UNIČIL ŽIVINO

Sofija, Bolgarska, 14. oktobra. — V bližini vasi Ostra Moguila, blizu Stare Zagore v

zapadnem delu Bogarske je velikanski vihar s točo uničil okoli 1000 glav goveje živine, mnogo kokoši in divjačine. Narasla voda je odnesla živali in tudi most čez potok Suitika.

Proti arretirancem bo dvignjena obtožba v Marseilles in tudi proces se bo vršil pred francosko oblastjo.

BOGATI NEMCI NAJ PODPIRAJO SIROMAKE

Hitler bo javno osramotil vse, ki ne bodo pomagali revežem. — Nacisti voditelji pričakujejo zimo velikega ponajkanja.

Berlin, Nemčija, 14. oktobra. — Narodno socijalistična pomočna kampanja drugi zime se je pričela in predsednik-kanceler Hitler je zapretil, da bo vsak Nemec, ki se ne bo postavil v boj proti miru in lakoti, javno osramočen.

Hitler je jasno povedal, da pričakuje od bogatejših Nemcev mnogo večjo pomoč, kot pa običajne prispevke.

Uradna objava za pričetek pomozne kampanje priznava, da se nazisci voditelji zavajajo resnosti gospodarskega

in družabnega položaja prihodnje zime, vsled tega je Hitler pozval narod, da počake svojo narodno solidarnost, ko narodu preti beda in stiska.

V letošnji zimi se mora po Hitlerjevi zahtevi nemški narod pokazati v bratovski ljubezni na znotraj in tujim državam pokazati narodno solidarnost.

— Na vas se obračam, nemški može, žene in mladina, da se oprimate tega zimskega pomoznega dela z duhom vremena, lojalnosti in požrtvovanja. — Zaklical Hitler z visokim glasom.

— Sklicujem se tudi na vaš narodni ponos, da učinkovito pokazeš nemško edinstvo v uručinskega mednarodnega

bokjota, ki skuša doseči gospodarski polom Nemčije. Naša

lojalnost in naklonjenost do naših manj srečnih sodržavljanih mora biti desetisočkrat močnejša kot pa fanatično

sovraštvo teh židovskih mednarodnih povzročiteljev

bokjota.

— Že drugič naši sovražni

ki vadijajo z a naš razpad vsled bede in trpljenja, toda pokazati jim moramo, da bodo nemška trdna volja in nemška sreca zmagaša še mnogo bolj očitno kot lansko leto.

Dalje je rekel Hitler, da se je lansko leto izkazalo, da so srednji sloji mnogo več prispevali za pomoč revežem, kot pa bogataši, da pa bodo v letošnji zimi bogatejši ljudje morali prispevati po svoji možnosti.

Bogastvo nalaga dolžnost. — je rekel Hitler, — in dosedanje naziranje, da je razpolaganje z bogastvom zasebna stvar, bo narodno socijalistična država izpremenila.

— Bogastvo nalaga dolžnost. — je rekel Hitler, — in dosedanje naziranje, da je razpolaganje z bogastvom zasebna stvar, bo narodno socijalistična država izpremenila.

— Bogastvo nalaga dolžnost. — je rekel Hitler, — in dosedanje naziranje, da je razpolaganje z bogastvom zasebna stvar, bo narodno socijalistična država izpremenila.

— Advertise in "Glas Naroda"

ODVAJALEC NI PRIŠEL PO ODKUPNINO

Odkupnina se nahaja v Nashville. — Poslana je bila po pošti. — Stoll v velikih skrbih zaradi žene.

Louisville, Ky., 14. oktobra.

Po zahtevi odvajaleca je bila odkupnina v znesku \$50,000 za 26 let staro Mrs. Stoll poslana v Nashville, Ky., toda odvajalec še ni prišel po njo. Berry V. Stoll je v velikih skrbih zaradi žene.

Dosedanja preiskava odvajaleca je bila, da Mrs. Stoll, ki

je bila zbranila na postaji več

časov, bo svinjino poskočila na

44 centov in sorazmerno s tem

tudi cene drugega mesa.

Temu je kriva letošnja suša. Vsled velikanske suše, ka

koršne še ni bilo v Združenih

državah, bo tako malo živine,

kot je že ni bilo zadnjih 30 let.

In ne samo, da bo prihodnje

leto manj goved, prasičev, o

vac in kokoši, temveč živali

bodo tudi bolj suhe. Zaradi

pomanjkanja krme bo vse ži-

veza kot običajno.

Poljedelski tajnik Wallace

vsled tega opozarja farmerje,

da štedijo pri prehranjevanju

živine, ako jo hočejo vzdržati

čez zimo.

Brat Berryja Stolla, C. C.

Stoll, ki je predsednik petro-

lejske tvrdke, je bil dogovor-

jen s svojim bratom, da ga na

dan odvrebbe obišče na njego-

vem domu v Lime Kiln Lane,

toda zaradi nepričakovane

obrube obišče ni mogel držati.

Ker je poteklo že pet dni po

odvrebbe in o Berryjevi ženi ni

nikakega sledu, je vodja pre-

iskave zvezni detektiv Harold

Nathan ukazal preiskati vso

okolico okoli Stollove hiše. 47

mestnih in okrajnih policistov

je takoj pričelo z iskanjem in

Nathan pravi, da bodo pre-

iskali vsa polja in gozdove o-

koli hiše in, če treba, tudi cel

okraj.

Spočetka je Stoll ugovarjal,

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation).

Printed in English, Standard
Place of business of the corporation and address of above office:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

I. Benešek, Treasurer

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
In case this issue is not available in New York, or in case of strike, Za New York, za celo leto \$2.00
Canada \$2.00 Za pol leta \$2.50
U.S.A. \$2.00 Za inozemstvo na celo leto \$7.00
Australia \$1.00 Za pol leta \$2.50
Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" imha vsaki dan izvzemlj nedej in praznikov.
Dopolni bres podpis in obenem se ne prihodjejo. Denar naj se blagovoli poslati po Money Order. Pri sprememb kralja naročnikov, prosimo, da se nato tudi projekta vlagatne namene, da hitreje ujememo naslovnika,
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Clinton 2-2878

BODOČNOST JUGOSLAVIJE

Kakšna bo? Ugibati je mogoče, kaj gotovega pa ne more nikče reči.

Kriza, ki je nastala s smrtjo kralja Aleksandra, je v vsaj navidez prestana. Aleksander je mrtev, njegov vanjstveni sin Peter je bil proglašen za kralja.

To je znomenje, da krogi, ki so prevzeli državne vajeti, uvažujejo kraljevo oporo in jugoslovansko ustavo, kolikor se tiče prestolonasledstva.

V kraljevem imenu bodo vladali trije regenti — srbski princ Pavle in dva ugledna Hrvata. Ker je sedanja državno gospodarstvo precej trdno vpeljano, se zaenkrat ni bati oziroma nadati posebnih izprememb, seveda, če teh izprememb ne bodo povzročili notranje—oziroma zunanjepolitični razvoji.

Mussolini se je zopet enkrat izkazal za dobrega diplomata.

Z nadšloveško silo je zatrl v sebi nevoljo, s katero so ga morale navdati protiitalijanska demonstracije v Ljubljani, Sarajevu in po drugih jugoslovenskih mestih.

In precej se je moral zatajiti, predno je dal povelje, naj italijanska mornarica izkaže zadnjo čast jugoslovenskemu kralju, ko je dospela jugoslovanska križarka z njegovim truplom v Jadranovo morje.

Težko je storil vse to, toda pred svetom se je deloma pral in očistil.

Nikče mu ne more očitati, da je izrabil zmedo v sedanji državi ter skušal izvesti svoj resničen cilj in način — pograbit Dalmacijo ter zasesi Slovenijo do Save.

Počakal bo pač ugodnejše prilike nego je sedanja.

Kakšno stališče bo zavzel regentski svet, se ne ve.

Najbrž bo skušal marsikaj predrugačiti, toda v splošnem se bo držal Aleksandrovih smernic.

V soboto zvečer je javilo radio poročilo, da je bilo pomilostenih več tisoč jugoslovenskih političnih kaznencov in izgnancev. Najhujši politični zločinci skorogotovo niso bili pomiljeni, in politični begunci oziroma izgnanci, kot naprimjer Pavelić, Košutić, Perćec in drugi najbrž niso bili povabljeni nazaj v domovino.

Pa tudi če bili, bi ne šli, ker bi po vsej pravici slušili v navidezno prijaznem vabilu spretno nastavljen past.

Politični razvoji lahko prinesejo novi vladni vsak dan več ali manj težko preizkušnjo.

Ali bo kos vsem neštetim preizkušnjam, ki jo čakajo?

Zaenkrat ima v državi poglavito besedo princ Pavle, ki pa ni politik. Kakšni luči sta njegova dva svetovalca nam ni znano.

Vemo samo to, da nima Jugoslavija izza Pašičeve smrti nobenega diplomata, ki bi mogel v težki in usodepolni uru obvladati položaj.

Jugoslavija nima niti enega politika, čijega politične zmožnosti bi se samo za pol inče dvigale nad povprečnostjo.

In baš to dejstvo utegne postati usodepolno zanjo.

Toda obupati ni treba. Današnja doba je doba presečenj.

Prav lahko se preko noči dvigne neznanec, ki si bo malomoma osvojil zaupanje pretežne večine jugoslovenskega naroda in bo zavladal s krepko roko — nekaterim v prid, drugim v jazo, škodo in žalost.

Tako so se pojavili Lenin, Mussolini, Kemal paša in Hitler.

Vse kaže, da s Hitlerjem ni zaključena vrsta svojevrstnih mož, ki so nekakšen naturen produkt sedanjih časov ter neobičajnih gospodarskih in političnih razmer.

Iz Slovenije.

Nov grob.

V Št. Rupertu na Dolenskem je umrl ugledni posestnik in trgovec Frane Knez.

Dr. Tevži Hafner — mrtev.

V celovski bolnišnici je za vedno nehalo biti sreči koroškega mladega inteligenca, dr. Tevžija Hafnerja, edinega slovenskega odvetnika v Celovcu. Dr. Hafner bi moral letos položiti odvet izpit. Koroški Sloveni so polagali na tega mladega moža velike nade. Saj bi bil on prvi slovenski odvetnik v Celovcu, ki bi zastavil vse sile za pravice brezpravne slovenske koroške raje. Toda namesto k izpitu, je moral v bolniško posteljo, s katere ni več vstal.

"Kupite granate!"

Dogodek, ki je menda edinstven se je održal 26. septembra v Mariboru. V smeri od Tezna nekje sta prikocala v mestu dva mlada fantina ter

terčko vleka k trgovcu za seboj ročni voziček. Z vozičkom sta najprej zavila k trgovcu s starim železom Slugi na Tržaški cesti. "Gospod, kupite granate!" sta mu ponudila svojo robo, naloženo na vozičku. Strmečemu trgovcu sta pokazala z vrečo pokriti dva 15 cm topovska izstrelka že vsa zarjava.

Povedala sta, da sta našla granati že pred dobrim mesecem v blatu Betnavskega ribnika. Granati sta doma očistila ter jo z žleba ostrgalila, nakar sta jih imela skriti v šupi poleg hiše v Delavski ulici.

Najdetelja sta 12 letni Rudolf Rues in 12 letni Ivan Krašovec. Sedaj sta si domisliila, da bi granate lahko prodala trgovcu s staro železnino, pa sta jih naložila na voziček. Ker

Sluga ne kupuje granat, sta

odšla naprej ponujati Guštinu

naga pobrali. — Nesrečne je

ččiu v Tattenbachovi ulici. Ta

je takoj spoznal silno nevarnost ter je pregovoril fanta,

da sta zapeljala granate na dvo-

rišče gasilskega doma na Ko-

roški cesti, kjer sta oba iz-

strelka oprezzo položili na tla-

in obvestili vojaško oblast o

čudni najdbi. 27. septembra je

prispela vojaška strokovna komisija, ki je obe granati pre-

vzela. Strokovnjaki so ugotovi-

li, da je en izstrelke mina,

drugi pa prava granata za da-

lekometni 15 cm top. Obe sta

bili izstreljeni, pa nista eksplodirali. Kdo ve, kako sta potem

zašli na dno Betnavskega ribnika, kjer sta počivali zariti v

blato, dokler ju ni odkrila o-

troška radovednost. Vojaška

komisija je oba granati položila

na oprezzo na voz, kjer so ju

skrbno zavili v seno ter potem

v koraku peljali na strelšče v

Radvanju. Zanimivo je bilo

opazovati to oprezznost stro-

kovnjakov ter brezskrbnost omeh fantinov, ki sta vožili

granate na navadnem vozičku

preko raztrganega kamenite-

ga tlaka brez vsake skrbi. Vo-

jaki so na strelšču oba izstrelka

po položili v globoko jamo

dali med njo ekrazitno patro-

no ter zažgali vžigalno vrvi-

co. Eksplozija ekrazitne pa-

trone je povzročila vnetje gra-

natnega uoba. S silnim po-

kom sta oba izstrelka eksplodirala, zemljo je vrglo visoko

pod nebo in na tleh je nastal

na mestu eksplozije pravi gra-

natni lijak.

S to najdbo pa se je tudi pokazalo, da imajo govorice o skrivnostih Betnavskega ribnika stvarno podlogo. Ohe granati sta tičali globoko v blatu in gotovo krije blatno dno razsežnega ribnika še druge predmete, o katerih krožijo med ljudstvom najrazličnejše govorice.

"Kupite granate!"

Dogodek, ki je menda edinstven se je održal 26. septembra v Mariboru. V smeri od Tezna nekje sta prikocala v mestu dva mlada fantina ter

terčko vleka k trgovcu za seboj ročni voziček. Z vozičkom sta najprej zavila k trgovcu s starim železom Slugi na Tržaški cesti. "Gospod, kupite granate!" sta mu ponudila svojo robo, naloženo na vozičku. Strmečemu trgovcu sta pokazala z vrečo pokriti dva 15 cm topovska izstrelka že vsa zarjava.

Povedala sta, da sta našla granati že pred dobrim mesecem v blatu Betnavskega ribnika. Granati sta doma očistila ter jo z žleba ostrgalila, nakar sta jih imela skriti v šupi poleg hiše v Delavski ulici.

Najdetelja sta 12 letni Rudolf Rues in 12 letni Ivan Krašovec. Sedaj sta si domisliila, da bi granate lahko prodala trgovcu s staro železnino, pa sta jih naložila na voziček. Ker

Sluga ne kupuje granat, sta

odšla naprej ponujati Guštinu

naga pobrali. — Nesrečne je

ččiu v Tattenbachovi ulici. Ta

je takoj spoznal silno nevar-

nost ter je pregovoril fanta,

da sta zapeljala granate na dvo-

rišče gasilskega doma na Ko-

roški cesti, kjer sta oba iz-

strelka oprezzo položili na tla-

in obvestili vojaško oblast o

čudni najdbi. 27. septembra je

prispela vojaška strokovna komisija, ki je obe granati pre-

vzela. Strokovnjaki so ugotovi-

li, da je en izstrelke mina,

drugi pa prava granata za da-

lekometni 15 cm top. Obe sta

bili izstreljeni, pa nista eksplodirali. Kdo ve, kako sta potem

zašli na dno Betnavskega ribnika, kjer sta počivali zariti v

blato, dokler ju ni odkrila o-

troška radovednost. Vojaška

komisija je oba granati položila

na oprezzo na voz, kjer so ju

skrbno zavili v seno ter potem

v koraku peljali na strelšče v

Radvanju. Zanimivo je bilo

opazovati to oprezznost stro-

kovnjakov ter brezskrbnost omeh fantinov, ki sta vožili

granate na navadnem vozičku

preko raztrganega kamenite-

ga tlaka brez vsake skrbi. Vo-

jaki so na strelšču oba izstrelka

po položili v globoko jamo

dali med njo ekrazitno patro-

no ter zažgali vžigalno vrvi-

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RAČENICA

Dabak je stopil dol in se nustavil, da bi pogledal ples. Plesala je Kristina, ki se je pa nenadoma odtrgala iz kola, stekla z levico ob boku, v desnici pa vihrala z ruto, se ustavila pred gajdarjem in mu ukazala:

"Račenico!..."

Gajdar jo je v trenotku zaustavil. Kristina je sklonila ožaljano glavico, vzdržela s celim telesom, malaha visoko z ruto, prestopila nahajno enkrat naprej, enkrat nazaj, lahko poskočila in zaplesala, kot bi se zlila z nedojemljivim drhtenjem čudnih zvokov.

Ljudje so se nagrmadili gledati.

Gajdar je igral čudovito. Iz pod prstov so se mu sproščali nepopisno veseli in brezskrbni zvoki, ki so se zdaj povzeli v višavo, nato se zopet pogreznili, končno tako razigrano in besno dřteli, da je človeku že bleka na hrbitu poskakovala in je sreča udarjalo, pripravljeno poleteti kot odtrgan list z vrtinec tega omamnega igrača.

In nekdaj slavni plesalec Dabak ni mogel strpeti. Sapa mu je zastala, sreča mu je bilo kot bi hotel raztrgati prsa, ki mu so zavalovila, kot bi ga dušilo. Prebledel je in omamljen skočil pred Kristino ter molčec, bel kot stena, zaplesal.

Krik navdušenja je planil iz stotero grl, na stotine oči je zasledovalo oba plesalca, ne da bi trenile. Djado Korčan je stopil raz strehe mlina, da bi ju opazoval od blizu in od zadovoljnosti so mu žarele oči. Zdela se ta, da se Dabak ne dotika tal. S sklonjeno glavo, ne da bi pogledal naokrog, se je nesel kot vihar in drobil z nogami, da ga ni bilo moči posneti. Toda kmalu je nehal, kot bi se spomnil nečesa posebnega.

Kristina je stopila preden: "Premagala te bom!"

"Ho, ho, boš še čakala!" se je oglasil nekdo izmed gledalcev.

"Morda!" je pripomnil Dabak, ki je bil uverjen, da ni moč.

"Premagala te bom!" je udarila z nogi Kristina. Bila je priznana plesalka in je upravičeno zaupala sebi, ni pa vedela, kaj zmora Dabak.

"Premagala te bom," je ponovila ponosno in izvajajoče.

"Ne boš me!" je dejal Dabak in jo pomilovalno pogledal.

"Ho, ho, da te bom?!"

"Seveda ne!"

"Res? Dobro! Staviva! Hočes?"

Dabak se je smejal.

"Ali hočeš, da staviva?"

"Dobro! Staviva!" je odlo-

čil Dabak, potegnil iz denarice rdeč svilen trak z zlatnikom in dostavil:

"Ako me premagaš, naj bo do tvoji."

"Boš li mož beseda?" je kristina razvreti in resno Kristina.

"To-le je porok — bom!... Kaj stavši ti?"

"No zdaj!" je zavpil nekdo iz gruče. Udarili so v smeh.

Djado Korčan je zažarel od radosti.

"Glejmo, kaj bo!" je dejal in pobiral Dabaka:

"Dabak, zmešala te bo moja vrnkinja!"

"Torej? Kaj stavši ti?" je ponovil Dabak.

Vsi so pričakovali, da bo zvita Kristina odrekla, češ, da se sali, toda ona je stala ponosno in vzrvavnana. V očeh ji je bilo brati resnost in pogum. Nenadoma ji je obraz prebledel, nato pa jo je oblikoval rdečica. Sramljivo je povesila glavo in grizla ustnice. Nato je pogledala iz oči v oči Dabaka, ki je pazljivo sledil njenemu nemiru, in odločno rekla:

"Ako me premagaš, bom tvoja!"

Dabakov goreči pogled je prestregel njenega.

"Dobro!" se je nasmejnil, ali boš držala besedo?"

"Ubij me, če jo prekršim," je odvrnila Kristina.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovo. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko storiti. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

-216-

Vitez je prijet Henriku za roko; pripognil se je in poljubil Henrika na čelo.

Tako, tako, to je lepo... Temu smo rekli v času moje mladosti zaročni poljub! — je vzklikanil Picard in se prisiljeno zasmjal. — Zdaj pa lahko gremo.

Dobrodušni mož je stopil ves ginjen k vratom. Toda vitez mu je namignil, naj se ustavi.

Henrika je bila namreč nekaj zašepeta vitez. Stopila je k Picardu in zroc nanj nezno je dejala.

Tudi vam ohranim v svojem sreu hvaležen spomin; spoznali ste že prvi dan, da nisem kriva... Tudi vi ste me ščitili, tudi vi ste me tolažili, ko sem bila vsa obupana; izpostavljeni ste se nevarnosti zame, ker ste me hoteli rešiti... Bila bi najhvaležnejše bitje, če bi vam vprito svojega dobrega zaščitnika in vprito viteza ne izjavila, da sem vam hvaležno iz dna duše in da ne bom nikoli pozabil, kaj ste storili zame...

Picard se ni mogel premagati. Hotel je pokleknil pred Henrikom, ki mu je pa podala obe roki, da bi ga dvignila. In ni umaknila roke, ko ji jo je sluga poljubil.

Ob pogledu na ta prizor so bili vsi gineni.

Zdravnik je odprl vrata vitez, ki se je še enkrat ozrl na Henrika. Picard je odšel zadnjji.

VII.

Doktor Hebert ni zadrževal gorja svoje varovanke, ki ga je vprito viteza takoj težko skrivala.

Ko se je zopet vrnil k Henriku, ta ni več zadrževala solz. Dvignjala je solzne oči in hvaležno pogledala svojega dobrotnika.

Kako globoko sem vam hvaležna, gošč, — je dejala in sklenila roke. — Kako naj se vam oddožim za vse, kar ste storili zame?

Pomagajte mi dovršiti započeto delo, poslušajte tudi v hodoče moje nasvete, ker je moja cilina želja, da bi bili srečni.

O, vem to in vse živiljenje bom hyalila Previrkost, da je dopustila, da se je umislili mene, naju... — je dejala živo.

Prosite jo, dragó dete, naj nam ostane naklonjena do konca.

Izlečiti hočete Luizo, kaj ne?... O... izlečili jo boste... Kaj ji niste tega obljuhi?

Da, dete moje, — je odgovoril zdravnik nežno, — objubil sem to, ker je šlo za mir tiste, ki tudi preživi nekaj mesecov v skrbih in strahu.

Gospo grofice?

Da, grofice te Linieres, ki se zanimata za ubogo Luizo, kot da je njena lastna hči in ki ji posveča vso ljubezen, vso materinsko goljufije.

Steurer je bil v službi pri vinskem trgovcu Pavlu Brandlu, ki je začel v velike dolgove in so mu končno zarubili vso njegovo zalogu vina, to je 387,000 l. Brandl si je v teh razmerah skušal pomagati na nenavadnem način. Zapovedal je Steurerju, naj vse sode izprazni ter jih napolni z vodo. Da bi pa ne prišli takoj na sled goljufiji, mu je naročil, naj pod odprtine v sodu, skozi katere se z natega dviga vino, pritrdi 8 literes steklenice s širokim vratom. Te steklenice naj napolni z vinom, tako da bi v resnici priteklo ven, če bi stopila natega v akecijo. Ves ostali sod pa bi bil napolnjen z vodo. Steurer je tako storil, zarubljeno vina razen tiste manjše količine, ki jo je potreboval za svojo genialno goljufijo, je Brandl prodal. Njegov položaj pa se s tem ni izboljšal in mož se je potem ustrelil. Kmalu nato so prišli manipulaciji na sled in so Steurerja prijeli.

Pred sodnikom je dejal, da se čuti krivega, a da se je bal izgubiti službo, če bi ne storil vsega tako, kakor mu je zapovedal gospodar. Obsodili so ga samo na tri tedne strogega zapora.

Ker ste mi povedali, kako živo se zanimala za ubogo Luizo tudi gospa grofica, vidi, da bova zdaj dve, ki jo bova ljubili.

A jaz? — je odgovoril zdravnik, — kaj mene ne računate? Jaz torej nimam pravice ljubiti jo?

Henrika je molčala, le na obrazu se ji je pozナルo, da je globoko ginjena.

Zdravnik je pa nadaljeval;

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

Zelo je trpela, uboga Luiza in ni njen največjo nesrečo v tem, da je slepa; nekaj drugega sem opazil pri njej.

Kaj pa? Po nji menda ne grozi še druga bolezni? Da bi ji pretila nevarnost, ki bi jaz ne vedel za njo? Za božjo voljo, gospod, nikar me ne puščajte v tej negotovosti! Povejte mi resnico, pa naj bo kakršnaki...

Nisem vas hotel zastrašiti... Ne, naši matični prijatelji ne preti bolezni, ki bi mogla zahtevati mojo zdravniško nego.

Ali ni govorila Luiza o svojem bivanju pri neki Frochardki? — je vprašal.

Ah, gospod, — je odgovorila Henrika z naraščajočim rozburenjem, — ko sva se zopet našli in prišli po vaši zaslugi na varno, kaj sva mogli pripovedovati? Ne ta ne druga ni hotela s svojim pripovedovanjem žalostiti svoje sestre, ki je bila toliko pretrpela po ločitvi! Luiza mi je pravila najprej o strašnih mukah, ki jih je morala prestat. Ko sem se pa po ovinkah neprestano dotikala istega predmeta, mi je draga dete zamašilo usta z besedami:

Čemu govorite o tem, česar ni več? Zdravnik je pa nadaljeval še vedno z očetovskim glasom:

Ali se mi strinjate z menoj, da je Luiza kljub vsemu ohranila živ spomin na nepričakovano pomoč v osebi ubogega pohabljence, ki je bil prav tako žrtev kakor ona?

Mislite Petra?

Gоворila je z vami o njem. Vedel sem dobro, da ga še ni pozabil.

Gоворила je o njem pogosto, skoraj vsak dan.

Z živim zanimanjem, je li?

Z izrazom globoke hvaležnosti do tega nesrečenja, ki je prenašal zaradi nje strašne muke.

Ali se vam ne ždi, da je hotela Luiza doprinesi ubogemu Petru dokaz svoje hvaležnosti?

Seveda... Toda kako?... Kaj bi moglo storiti nerečno slekle?

In Henrika je nadaljevala, zroc zdravniku v oči:

Edino upanje, ki se ga je mogla oklepiti, je bilo to, da vzbudi vaše zanimanje za tega nesrečnega fanta.

Zdravnik se je nasmehnil, da bi Henrika ne opazila, kako so ga njene besede ganile.

Mislite, da se je hotela naša uboga prijateljica obrniti name? — je vprašal.

Henrika je bila prvi hip v zadregi. Naenkrat je pa odgovorila živo:

Na koga naj bi pa mislila, če ne na najinega dobrotnika, ko se je bilo treba zavzet za nesrečenja?

Zdravnik je dobro vedel, kako hvaležna je bila Luiza brusaču, vendar je pa rad poslušal iz Henrikinh ust zaupne počatkake, ki jih je mogla dobiti leta od svoje prijateljice.

Da, — je dejal s pondarkom, ki je njenamen Henrika ušel, — da, mislim, da bi bila prva skrb naše drage Luize, če bi ji vrnjl vid, vrnil se v zapuščeni okraj ob Bievri in vprašati tam po ubogem brusaču.

Henrika ga je presenečeno pogledala.

(Dalje prihodnjih.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

DOKLER NI KUPILA ELEKTRIČNEGA REFRIGERATORJA

Vedela je da bo prihranila pri hrani — stvari bodo ostale sveže, niti malenkost se ne bo izpridila; vsemi ostanki bodo uporabljeni. Računalna je, da bo približen 7€ na dan obratovalo njen refrigeratore — in to je bila seveda prištednja.

NI PA SPOZNALA, DA JI JE POVEČANA UPORABA ELEKTRIKE ZASLUŽILA NIŽJO CENO ZA NADALJNE KILOWATNE URE

Naprimer — prej se je posluževala električne samo za razsvetljavo. Na mesec je porabila približno 10 kilowatnih ur električne. Njen račun za električno je znašal približno \$1.00. Sedaj porabi na mesec 54 kilowatnih ur, kar plača samo \$3.25. Z drugimi besedami, za \$3.25 dobi več kot 5-krat toliko električne kot je je dobila prej za \$1.00! Električna je poceni. In v povprečnem gospodinjstvu, čimveč je uporabite, tem manj vas stane edinica.

THE NEW YORK EDISON COMPANY · THE UNITED ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY
BROOKLYN EDISON COMPANY, INC. · NEW YORK AND QUEENS ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY

BREZPLAČNA ILUSTRIRANA KNJIŽICA:
"Dela, ki jih napravi penji za vas". Kako štetite, če uporabljate električno. Kako citati vašo mero za električno. Koristni nasveti za dom. Naročite jo z dopisom od: Room 402, 4 Irving Place, New York

ELEKTRIKA... NAJVEČJA VREDNOST ZA VAS CENT

IZGNANI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

57

34. poglavje.

Kati je nestrpno čakala Daniela in ko slednjič pride, ji gre polna nemira naproti. Daniela ji pade okoli vrata.

— Draga Kati, ne budi huda, da sem tako dolgo izostala, — neverjetno mnogo se je zgodilo. Toda najprej sprejmi tisoč poljubov od Bozota. Vse drlugo ti moram po vrsti povedeti. Čudila se boš? V življenju so tudi resnični romani! Dovoli, da še najprej odložim.

Daniela in Kati gresta v družabno sobo, kjer je gospa Herderjeva udobno sedela na koncu divana in brala.

Z nasmehom se obrne k obema, ko vstopita.

— Ali ste zopet prišli, gospodična Daniela? Pozno boste moralji jesti in sami.

Daniela ji smeje prikima.

— To bom že z veliko slastjo opravila, milostljiva gospa — mislim, da razburjenje napravi človeka lačnega.

— Ali ste tako razburjeni?

— Da, milostljiva gospa — doživel sem cel roman — in to vam bom povedal. Prosim, odložite knjigo, kajti nikakor ni tako zanimiva kot moja povest.

Daniela je prinesla spominsko skrinjico s seboj in je zavitek postavila na mizo. Služabnik prinese za Daniela večerjo. Nato ja pripoveduje Daniela v prisotnosti gospe Herderjeve.

— Draga Kati, ko bom jedla, te prosim, da razviješ zavitek in povej svoji materi, kaj sem ti, predno sem odšla, povedala o tej spominski skrinjici. Toda prosim, milostljiva gospa, prej mi morate obljudbiti, da o vsem tem, kar boste sedaj slišali, strogo molčite, — tudi proti vašemu gospodu soprugu — in še posebno proti njemu.

Gospa smeje prikima.

— Najbrže bo kaj v zvezi z Božičem.

— Na, mati. Toda Danieli obljudbi, kar zahteva.

— Dobro, bom molčala.

Ko Danieli jé, Kati razvije zavitek.

— To je vendar spominska skrinjica markija.

— Da, mati — ali pa pravzaprav ne. Čudila se boš.

Daniela je nekoliko jedla, nato pa se naglo dvigne.

— Ne — ne morem jesti, sem preveč vznemirjena, da ne vem, kje naj najprej pričen. Poglejte to spominsko skrinjico, milostljiva gospa — da je to, tega markij še niti ne ve, navzicle temu, da trdi, da je to spominek njegove družine. To je goljufija. Tukaj poglejte, milostljiva gospa — kaj je v tej skrinjici? Tukaj v tej malo škatljici je kos svetega križa in — podoba mladega, ruskega častnika.

Gospa Herderjeva si natakne naočnike in si ogleduje podobo.

— Ruski častnik? Zares! In — počakajte — komu je podoben — o, že vem, gospodu Kolniku.

Daniela globoko vdihne.

— Ni mu samo podoben, temveč je on sam — to je slika iz njegove mladosti.

— Daniela! — zakliče Kati presenečena in pade Danieli okoli vrata.

— O, draga Kati, — pravi Daniela, — Štefan Kolniko, s katerim sem se zaročila, je v resnici knez Dimitrij Smolenski, sin moje prejšnje gospodinje, gospe Lentikoffove, ki je, kot sem že davno vedela, kneginja Smolenska. In Dimitrij je njen sin, katerega smatra za mrtvega in ki je bil edečno rešen.

In v veliki gijenosti Danieli zopet privro solze iz oči. Solze si naglo obrise, povžije nekoliko čaja in slednjič pove materi in hčeri natanceno vse, kar je bilo v zvezi s spominsko skrinjico.

Z velikim zanimanjem jo poslušata in ko Daniela konča, pravi gospa Herderjeva:

— To je velik roman. In dozdeva se mi, da bo moj mož z markijem doživel veliko neprijetno razočaranje. Ako te skrinjice tedaj ni sam ukradel v Nici, je prišel do nje nepošt enim potom. Da je sleparil s to stvarjo, je sedaj jasno.

Vse tri se še doilgo razgovarjajo o tem nenavadnem doživljaju, zatem pa pravi Kati:

— Sedaj pa, predno grem spat, ne bomo več mislile na neprijetne stvari, drugače, mati, zopet ne boš spala. Rajše misli na lepše stvari.

In mati jo ljubeznično pogleda.

— Na kaj pa naj potem mislim, Kati?

Kati zardi in pravi smeje:

— Dobro — na pr. na to, da boš k svoji hčeri v kratkem dobla sina, ki te bo ljubil in spoštoval, kakor to dela tvoja hči.

Stara gospa vdihne.

— Moj ljubi Bog — ko bi saj že bilo tako daleč! Najprej se mora tvoj oče izpametovati. Ne bo prav lahko dobiti njeovo dovoljenje za twojo zvezo. Saj veš, da te hoče postaviti zelo visoko.

Kati pleskne z rokami.

— Mati, prvič bom doktorjeva žena. Razun tega bo Daniela kneginja Smolenska in jaz bom svakinja kneza in kneginje. Živijo! Moj ženin ima lepo bodočnost. Samo počakaj, mati, kadar bomu markija pri očetu začrnile, bo že izprevadel, da je moj Bozo mnogo boljši kot markij. Že nočoj mu je bilo zelo neprijetno, ko sem rekla, da se bom v Italiji dolgočasila in bom hrepenela po domu. Samo pazi — oče bo postal popolnoma pameten in bo vsled sramote, ki jo je doživel s svojim markijem, prav rad dal svoj blagoslov.

Daniela in Kati se veselo zasmajeta in tudi gospa Herder se nasmeje in pravi:

— Seveda bo pri očetu mnogo pomagalo, ker boš knezova svakinja. Toda zelo me veseli, da sem kneza Dimitrija Smolenskega najprej spoznala pod pripristim imenom Štefan Kolniko. Tako me sedaj ni strah pred visokim imenom. To je saj človek, s katerim je mogoče pametno govoriti. Zelo pa sem radovedna, kako se bo vse to razvilo.

(Dalej prihodnjič.)

V SLUŽBI OPIJUMSKIH BEZNIC

Te dni je policijski ravnatelj v Lilleu Pavel Mariani, iz Pariza prijet šifrirano brzjavko, naj prime in razkrinka glasovitega tihotapeca z opijem van Donga, ki z opijem zastruplja že polovico Francije. Mariani je takoj posadal za Dongom dva svoja najbolj spretne detektive, toda je čez 48 ur mogel v Pariz sporočiti le to, da ga nista mogla prijeti. Obenem je kriminalna polica v Lilleu na dolgo in široko poročala, da ima polne roke dela s tatvino, ko je na davkariji bil ukraden za pol milijona frankov kolkov. Tatovom so že na sledu. To vprašanje je vsekakor bolj važno kakor van Dong. To brzjavno poročilo je prispelo v Pariz ob 4 popoldne. Toda že ob 2 zvečer sta stopila v poljubno skrinjico v Lilleu dva gospoda, ne da bi se bila poprej dala ravnatelju naznaniti ter odprla vrata v njegovo delovno sobo. Mariani je pravkar dajal vodila oddeljenim organom, kako naj zasledujejo tatove, ki so ukradli za pol milijona kolkov.

“Ne trudite se gospod prefekt”, je ljubeznično spregovoril eden izmed vstopivših neznanih gospodov, “tolpa, ki je ukradla kolke, je bila pravkar prijeta. Imeli boste prliko, da boste z njimi govorili v njihovi celici”. Policijski ravnatelj je nekaj časa začudeno gledal oba obiskovalec in ju hotel klicati na odgovor zaradi nezaželenega obiska, ko ga je prijazno gospod prekinil in rekel: “Gospod Mariani, are tirani ste!”

Oba gospoda — tajna agencija policijske centrale v Parizu, sta se z letalom pripeljala v Lille, da primeta policijskega ravnatelja ter enemu izmed najbolj nevarnih zločincev Francije onemogočita nadaljnje delo. Policijska centrala v Parizu je ta udarec že dolgo časa pripravljala. Že dolgo je bilo znano, da se glasoviti tihotapec opija van Dong v svojem modernem avtomobilu lahko mirno prevaža po Lilleu, ne da bi mu tamkajšnja policija kaj storila. Zato je centrala brez vedenosti lillske policije poslala v Lille celo brigado agentov, ki so v nekaj dneh dognali, da ima van Dong v predmestju Lillea elegantno beznico, v kateri svoje goste zastruplja z opijem. Gost te beznice je tudi eleganten gospod, ki je čudovito podoben policijskemu ravnatelju Marianiu. Pariški detektivi so nekaj časa mislili, da je to kak tuj človek, ki je le slučajno podoben

Neznančev voz se je ustavil pred policijsko ravnateljstvom, kjer so se vrata na široko odprala pred dvojnikom policijskega ravnatelja. Dokazna vrediga je bila sklenjena. Drugi večer je bil policijski ravnatelj aretiran.

Sedaj iščejo pariški detektive še morilca 26-letne Ninone Claudie, ki je več let imela razmerje s policijskim ravnateljem Marianim, pa so jo nekaj dne našli v njenem stanovanju zadavljen. Zverinske zločince je tedaj zasledoval sam policijski prefekt Mariani — brez uspeha. Pariška policija je prepričana, da ima morilca že v roki in da sedi v celici št. 46 jetnišnice v Lilleu, kjer Paul Mariani, bivši policijski ravnatelj, pričakuje svoje usode.

“Hej, Dabak, kaj pa z mlinom na veter?” je zavpil za njima djado Korčan.

“Našel sem drugega!” je odvrnil veselo Dabak.

Gluhi starček se je tako izsreca zasmajjal, da mu je padla celo pipa iz ust.

RAČENICA

Nadaljevanje s 3. strani.

hajala pod njegov vpliv. Trudila se je na vso moč, da bi ga premagal, toda po enourhem boju je odnehalo. Bila je brez moči in zasopla. Obrisala si je pot z obraza in komaj spregovorila od utrujenosti:

“Ne morem več... Premagal si me!” In od strašnega sramu bi kmalu zajokala.

“Premagal si me — pričnam!” je ponovila, kot bi gorovila sama sebi.

Utruen gajdar je nehaligrati.

Dabak je še zadnjič skočil in je prav tako utrujen in zasopel nehal.

Množica je bušila v vesel smeh. Stotero prsi si je odalnilo, stotero od dolgega gledanja zamrženih oči se je razjasnilo. Kristino so začele zbadati tovarišice. Djado Korčan pa se je samo smejal. Dabak si je brisal pot z obraza.

“E, premagal si me — pričnam!” mu je rekla nasprotnica, ki jo je bilo sram, in si je skrila obraz med roki.

“Stava, stava naj se izpolni!” so zavpili nekateri in začeli zbadati Kristino.

Ona pa se je vzravnala in skoraj v zolzah odgovorila:

“Kaj?... Jaz držim besedo!”

Vsi so utihnili. Besede so bile tole drzne.

“Da, jaz vztrjam pri besedi!” je ponovila odločno in se okrenila k Dabaku.

“Ali je res?” je hotel potrditi.

“Res!” je rekla odločno.

Dabak je stopil k njej in ji pred vsemi obesil zlatnike okoli vrata.

“Tedaj te bom vedel domov!”

“Vodi me!” je dejala in ga prijela za roko.

Dabak se je nasmehnil in jo povedel proti vasi. Množica je radostno vzvalovala in jima sledila.

“Hej, Dabak, kaj pa z mlinom na veter?” je zavpil za njima djado Korčan.

“Našel sem drugega!” je odvrnil veselo Dabak.

Gluhi starček se je tako izsreca zasmajjal, da mu je padla celo pipa iz ust.

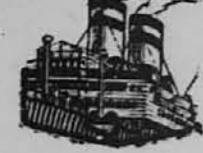
(Iz bolgarščine prevedel Radev Niko.)

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

PISITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

10. novembra:
Ille de France v Havre
Veendam v Boulogne sur Mer

14. novembra:
New York, M. C. v Hamburg

16. novembra:
Statendam v Boulogne sur Mer
Berengaria v Cherbourg

17. novembra:
Champlain v Havre

21. novembra:
Washington v Havre
Albert Ballin v Hamburg

23. novembra:
Majestic v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

24. novembra:
Paris v Havre

29. novembra:
St. Louis, M. B. v Hamburg

30. novembra:
Olympic v C
Europa v Bremen

1. decembra:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa

4. decembra:
Manhattan v Havre

7. decembra:
Saturnia v Trieste
Hamburg v Hamburg
Europa v Cherbourg

8. decembra:
Champlain v Havre

11. decembra:
Gen. Von Steuben v Hamburg

12. decembra:
New York v Hamburg

14. decembra:
Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savoia v Genoa

15. decembra:
Paris v Havre
Bremen v Bremen

19. decembra:
Albert Ballin v Hamburg

21. decembra:
Olympic v Cherbourg